یادداشت

امکان شیرین‌سازی آب دریا با بخار مازاد

حسین میرافضلی

واحدهای پتروشیمی واقع در منطقه عسلویه روزانه بیش از هزار تن بخار مازاد با دمای ۹۰ تا ۱۱۰ درجه در اختیار دارند. این واحدها قادر به تولید میزان بیشتری بخار از طریق گرمای خروجی از دودکش‌های خود خواهند بود. واحدهای پتروشیمی منطقه پارس و ماهشهر بخار پرفشار و دمای بالا از مجتمع‌های مبین و دماوند و فجر دریافت می‌کنند و بعضا خود نیز بویلر برای تولید بخار در اختیار دارند. اما بخار با ۹۰ تا ۱۱۰ درجه و فشار پایین در حد زیادی در واحدهای پتروشیمی وجود دارد. با هر تن بخار می‌توان ۱۰ تن آب شیرین از آب دریا تولید کرد. لذا امکان تولید بیش از یک میلیارد مترمکعب آب شیرین با بخار مازاد واحدهای پتروشیمی منطقه عسلویه وجود دارد.

اصلی‌ترین هزینه تولید آب در آب‌شیرین‌کن‌ها مربوط به تولید بخار است، لذا با وجود امکان تأمین بخار مورد نیاز در منطقه عسلویه می‌توان آب شیرین مورد نیاز میلیون‌ها نفر را تأمین کرد. البته پمپاژ و انتقال این میزان آب به شهرهای بزرگی همچون شیراز، یزد و اصفهان که در فاصله ۳۰۰ تا ۷۰۰کیلومتری واقع شده‌اند، برق و هزینه تعمیر و نگهداری زیادی نیاز دارد. البته هزینه انتقال از ساعت ۱۱ شب تا هشت صبح که برق مازاد در شبکه وجود دارد، بسیار کمتر خواهد بود. در صورت ایجاد آبگیرهای بزرگ در مکان‌های اصلی مصرف می‌توان بیشترین میزان تولید آب شیرین را از ساعت ۱۱ شب تا هشت صبح انجام داد و این قابلیت و انعطاف‌پذیری در این طرح وجود دارد. برخی کشورهای خاورمیانه با ایجاد آبگیرهای بزرگ، سالانه میلیاردها مترمکعب آب دریا را شیرین و مورد استفاده قرار می‌دهند. در صورت احداث این حوضچه‌های بزرگ آب، قابلیت کاهش هزینه انتقال در ساعات ۱۱ شب تا هشت صبح به وجود می‌آید و در سایر ساعات تولید در کمترین حد ممکن انجام خواهد شد. با اجرای پیشنهاد فوق، واحدهای پتروشیمی آب، DM مورد نیاز خود را تأمین و با ظرفیت‌های بالقوه‌ای که دارند می‌توانند آب مورد نیاز بخش قابل توجهی از جمعیت کشور را تأمین کنند. این طرح منجر به کاهش دمای خروجی دودکش‌های واحدهای پتروشیمی و کاهش تأثیرات مخرب زیست‌محیطی این دودکش‌ها خواهد شد. این نکته در محاسبات لحاظ شود که هزینه شیرین‌سازی و انتقال آب دریا به اصفهان، یزد و کرمان از دریای عمان به ازای هر مترمکعب حدود پنج دلار شده است. هزینه تمام‌شده آب تحویلی به اصفهان در این طرح احتمالا به حدود یک دلار بر مترمکعب برسد. طول خط لوله عسلویه تا شیراز حدود ۳۰۰ کیلومتر و تا اصفهان حدود ۷۰۰ کیلومتر است، در حالی که فاصله انتقال از دریای عمان تا اصفهان بیش از هزار کیلومتر است. برای کاهش هزینه انتقال پیشنهاد می‌کنم در کوه‌های اطراف عسلویه و کنگان چندین آبگیر با ظرفیت‌های ۵۰۰ هزار تا یک میلیون مترمکعب جمعا به ظرفیت سه میلیون مترمکعب ایجاد و در طول روز تا ساعت ۱۱ شب، آب خروجی آب‌شیرین‌کن‌ها به این آبگیرها منتقل و از ساعت ۱۱ شب تا هشت صبح آب این حوضچه‌ها به شهرهای اصفهان، یزد و... پمپاژ شود. به این ترتیب هزینه برق کاهش می‌یابد و پمپ‌ها نیز در طول شب که هوا خنک‌تر و راندمان بالاتر است، فعال خواهند شد.

مزیت این طرح نسبت به واحدهای بزرگ آب‌شیرین‌کن حاشیه دریای عمان این است که مجبور نیستند در کل ۲۴ ساعت برای پمپ آب در مسیر حدود هزارکیلومتری برق تولید کنند، بلکه تمرکز مصرف برق را به ساعات کم‌باری شبکه منتقل می‌کنند و هزینه تولید و انتقال آب شیرین بسیار کمتر است. البته مشکلات ایجاد هماهنگی و اجماع‌سازی مدیران شرکت‌های مختلف کار سختی است.

واقعیت این است که ایران تنها کشور در جهان است که چندین شهر پرجمعیت آن در مناطق گرم و کم‌آب توسعه یافته‌اند. البته شهر ریاض عربستان نیز این شرایط را دارد و سالانه حدود یک میلیارد مترمکعب آب شیرین از فاصله ۳۵۰کیلومتری تا دریا به این شهر منتقل می‌شود. سایر شهرهای پرجمعیت جهان یا در حاشیه رودهای پرآب یا در کنار دریا توسعه یافته‌اند. با این شرایط چاره‌ای جز انتقال آب شیرین از دریا به شهرهایی همچون اصفهان، یزد، کرمان و سایر شهرهای کم‌آب پیرامونی وجود ندارد.

درخصوص منطقه ماهشهر پیشنهاد می‌شود با استفاده از بخار مازاد واحدهای پتروشیمی، پساب فاضلاب تصفیه‌خانه ماهشهر و سایر شهرهای نزدیک را دریافت و به آب DM تبدیل کنند. این اقدام هزینه کمتری از تولید آب DM از دریا دارد؛ چراکه سختی و شوری پساب تصفیه‌خانه‌های ذکرشده بسیار کمتر از آب دریاست و آب DM تولیدی را می‌توان در مجتمع‌های پتروشیمی و صنعتی منطقه استفاده کرد. اجرای طرح‌های فوق نیاز به همراهی و همفکری مدیران فنی، مدیران ارشد مجتمع‌های پتروشیمی و مسئولان مربوطه و عزم ملی دارد. امیدوارم این پیشنهاد مورد توجه قرار گیرد و نقاط ضعف آن برطرف و روش اجرائی و جزئیات اجرا مورد تجزیه و تحلیل قرار گیرد تا قابلیت عملیاتی‌شدن پیدا کند.

عکس: علی شیرینه، میزان

صنعت نفت و گاز کشور برای حفظ تولید فعلی، ۲۵۰ میلیارد دلار کسری سرمایه دارد

تنگنای نفت

مهفام سلیمان‌بیگی: برآوردهای وزارت نفت و اتاق بازرگانی ایران حاکی از آن است که صنعت نفت کشور رقمی حدود ۲۵۰ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری نیاز دارد تا بتواند تولید فعلی نفت و گاز را حفظ کند؛ عددی بزرگ که بسیار فراتر از کل سرمایه‌گذاری خارجی است. میانگین سالانه نرخ سرمایه‌گذاری خارجی در کشور حدود پنج تا هشت میلیارد دلار بوده و کسری سرمایه صنعت نفت ایران رقمی معادل ۴۰ سال سرمایه‌گذاری خارجی در کشور است.

عارضه افت تولید در صنعت نفت و گاز

اخیرا آژانس بین‌المللی انرژی (IEA) در تازه‌ترین گزارش خود هشدار داد که میادین نفت و گاز جهان با سرعتی بیش از آنچه پیش‌تر تصور می‌شد، در حال افت تولید هستند. بنابراین شرکت‌های نفتی جهان برای مهار کاهش تولید راهی ندارند جز اینکه سالانه ۵۰۰ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری کنند.

نتایج حاصل از بررسی‌ها نشان می‌دهد حدود ۸۰ درصد از تولید نفت و ۹۰ درصد از تولید گاز طبیعی جهان از میادینی تأمین می‌شود که از نقطه اوج تولید خود گذشته‌اند.

در همین زمینه وزارت نفت و اتاق بازرگانی به کسری ۲۵۰ میلیارد دلاری سرمایه در میادین نفت و گاز کشور اشاره کرده‌اند و اخیرا محسن قمصری، مدیر سابق بین‌الملل شرکت نفت ایران در گفت‌وگو با «انتخاب» درباره افت تولید نفت در ایران هشدار داده و گفته است: «برای یک کشور نفتی که کاملا سر پا باشد و بتواند خودش را با شرایط روز تطبیق بدهد نیاز به سرمایه‌گذاری‌های مکرر و متعدد است که متأسفانه ما در شرایط تحریمی در این زمینه محروم هستیم، امکان سرمایه‌گذاری را نداریم و اگر سرمایه‌گذاری در صنعت نفت انجام ندهیم بنا بر پیش‌بینی‌ها یا بررسی‌هایی که انجام‌شده، سالانه ۳۰۰ هزار بشکه نفت خام خود را از دست می‌دهیم؛ چون حفظ تولید احتیاج به سرمایه‌گذاری دارد». به گفته او اگرچه رقم‌های مختلفی را برای سرمایه‌گذاری برای حفظ تولید اعلام می‌کنند، اما حداقل به ۲۵۰ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری نیاز داریم تا بتوانیم سطح تولیدمان را نگه داریم.

این موضوع در حالی رخ می‌دهد که همسایگان ایران با سرعتی چشمگیر در حال برداشت از میادین مشترک نفت و گاز هستند؛ به‌طوری که برداشت قطر و عراق از برخی میادین مشترک به حدود دو برابر ایران رسیده است. برای مثال، در غرب کارون طبق داده‌های شرکت ملی نفت ایران، ایران تولید روزانه حدود ۴۲۰ هزار بشکه از این منطقه دارد، در حالی که تولید عراق بیش از ۹۵۰ هزار بشکه در روز است. این فاصله تقریبا ۵۳۰ هزار بشکه در روز، سالانه به بیش از ۱۹۳ میلیون بشکه اختلاف برداشت منجر می‌شود که با قیمت متوسط ۷۰ دلار برای هر بشکه، این شکاف تولید سالانه معادل ۱۳.۵ میلیارد دلار تفاوت درآمدی ایجاد می‌کند. این تفاوت درآمدی از آنجاست که عراق در حال همکاری با شرکت‌های بزرگ بین‌المللی مانند CNPC، پتروناس، توتال و BP است که موفق به حفاری‌های افقی پنج تا هفت کیلومتری برای دسترسی به لایه‌های پرفشار و نصب واحدهای فراورش پیشرفته شده‌اند که بلافاصله پس از حفاری، نفت را به خط صادراتی منتقل می‌کنند.

در سایر میادین نیز وضعیت کم‌وبیش همین است. کارشناسان این شکاف را هشداری برای آینده می‌دانند و معتقدند هر روز تأخیر در سرمایه‌گذاری و توسعه، معادل میلیاردها دلار سرمایه ازدست‌رفته است که به‌سادگی قابل جبران نیست.

درآمد نفت خرج نفت نشد

در همین زمینه سعید ساویز، کارشناس انرژی، در گفت‌وگو با «شرق» توضیح می‌دهد: میدان یا مخزن نفتی در واقع یک ساختار زمین‌شناسی است، درحالی که بسیاری تصور می‌کنند مثل یک چاله پر از نفت و گاز است. واقعیت این است که نفت در خلل و فرج‌ها و ترک‌های ریز که به هم پیوسته‌اند ذخیره شده است. سوراخ‌هایی که به هم پیوسته‌اند باعث می‌شود نفت و گاز با فشار در لایه‌ها حرکت کنند؛ در عمق‌های کمتر آب نیز حضور دارد. نفت و گاز براساس تکنولوژی هر دوره و با مکانیسم مشخصی تولید می‌شدند، پس ما ۵۰ سال پیش هم می‌شنیدیم که نفت در حال پایان است.

او می‌گوید: «بله، نفتی که با تکنولوژی آن زمان تولید می‌شد، تمام شد، اما علوم و فناوری‌های جدید به کمک آمدند؛ روش‌های نوین در حفاری، بهره‌برداری، تصفیه و استحصال و نیز یافتن منابع جدید موجب شدند تولید افزایش یابد. در هر قدم، هزینه برداشت یک بشکه نفت گران‌تر شد، اما در مجموع حجم تولید بیشتر شد. برای نمونه، در سال ۱۹۵۳ مجموع تولید نفت دنیا شاید حدود ۲۰ میلیون بشکه بود؛ امروز تولید روزانه دنیا به چندین برابر رسیده و به حدود ۱۱۰ میلیون بشکه در روز نزدیک شده است».

به گفته او، در ایران و خاورمیانه مخازن بسیار بزرگی وجود دارند که غالبا از نیمه دوم عمر خود عبور کرده‌اند. ساویز در ادامه توضیح می‌دهد: وقتی از یک مخزن بهره‌برداری شروع می‌کنید، مخزن برای اینکه نفت و گاز را بیرون بدهد، مکانیسم‌هایی دارد؛ این مکانیسم‌ها می‌تواند شامل انبساط سنگ و سیال، وجود کلاهک گازی بالای مخزن یا سفره آب زیر آن باشد. وقتی چاه می‌زنید، ابتدا تولید آغاز می‌شود. چاه بعدی نیز تولید می‌کند و می‌توان تولید را افزایش داد، اما از یک نقطه به بعد مخزن دچار افت می‌شود و میزان تولید از هر چاه کاهش می‌یابد. مثلا شما چاهی می‌زنید که چهار هزار بشکه تولید می‌کند و برای ۱۰ سال همین میزان را دارد، اما پس از ۱۰ سال تولید هر چاه افت می‌کند به مثلا ۵۰۰ بشکه؛ کم‌کم تولید نزولی می‌شود. در این نقطه اگر بخواهید تولید را ثابت نگه دارید، باید همواره چاه جدید بزنید تا افت تولید چاه‌های قبلی را جبران کنید. به عبارت دیگر، اگر از چهار هزار بشکه به سه هزار بشکه برسیم، باید چاه جدیدی بزنیم تا افت سه چاه قبلی را جبران کند و تولید را ثابت نگه دارد. به این روند که پس از مدت‌زمان ثبات تولید، منحنی تولید شروع به نزول می‌کند، نزول تولید می‌گوییم.

ساویز می‌گوید: «مخازن اصلی کشور به‌ویژه مخازن بزرگ که در مناطق نفت‌خیز قرار دارند و هر یک حداقل بیش از ۵۰ سال است که تولید می‌کنند، در وضعیت نزول تولید قرار دارند و مناطق نفت‌خیز باید مرتب چاه بزنند تا افت فشار و افت تولید را جبران کنند. حتی مخازن نسبتا جدید، مانند میدان آزادگان که حدود ۲۰ سال است از آن بهره‌برداری می‌کنیم نیز به شرایط دشواری رسیده‌اند. بسیاری از میادین بزرگ کشور افت تولید را تجربه کرده‌اند. در سطح جهان نیز وضعیت مشابه است؛ عمر مخازن میادین بزرگ به ۵۰، ۶۰ سال رسیده و بسیاری از آنها وارد فاز نزول تولید شده‌اند. در نتیجه کشورها چند اقدام انجام می‌دهند؛ یکی، زدن چاه‌های جدید است و دوم، افزایش بهره‌وری از هر چاه است. افزایش بهره‌وری چگونه انجام می‌شود؟ از روش‌هایی مانند تزریق آب، تزریق گاز و روش‌های شیمیایی استفاده می‌کنند تا نفت بیشتری را به حرکت وادارند. نفت تمام نمی‌شود، اما استخراج آن دشوارتر می‌شود و هزینه استفاده از آن افزایش می‌یابد. بنابراین برای کنترل افت فشار و افت تولید، واقعا پول لازم است؛ باید چاه بزنیم، کاری که بلدیم که پول و فناوری متداول لازم دارد، نه حتی فناوری به‌شدت پیچیده».

این کارشناس تأکید می‌کند: صنعت نفت نیازمند سرمایه هنگفت است تا خود را سر پا نگه دارد. نیازمند سرمایه است تا آسیب زیست‌محیطی آن به حداقل برسد و نیازمند سرمایه است تا مدیریت درست شود. اما متأسفانه در کشور ما پول نفت به‌جاهای دیگری منتقل شد و خرج صنعت نشد.

زنگ خطر افت سالانه ۱۰ درصد تولید نفت

مرتضی بهروزی‌فرد، دیگر کارشناس انرژی، به «شرق» توضیح می‌دهد که اگر در مخازن نفتی یا گازی سرمایه‌گذاری انجام نشود، چه از طریق حفاری مجدد و چه فرایندهای افزایش ضریب بازیافت، بین پنج تا ۱۵ درصد کاهش تولید خواهیم داشت؛ یعنی به‌طور میانگین حدود ۱۰ درصد کاهش تولید در سال.

او می‌گوید: «این مسئله ربطی به ایران، عربستان یا هیچ کشور دیگری ندارد، اما با توجه به شرایطی که ایران در ۱۴ سال گذشته، به‌ویژه در یکی، دو دهه اخیر داشته است، امکان جذب سرمایه نداشته و ورود تکنولوژی فراهم نشد و نتوانستیم تجهیزات مورد نیازمان را وارد کنیم، این کاهش تولید برای کشور تشدید شده است. تا الان هم صنعت نفت با چنگ و دندان کارکنان نفتی سر پا مانده و با حداقل امکانات و تکنولوژی ۳۰ یا ۴۰ سال پیش و بدون سرمایه‌گذاری، وضعیت موجود را حفظ کرده‌اند. بااین‌حال، اگر همین روند ادامه یابد و شرایط تغییری نکند، متأسفانه حفظ وضعیت موجود تقریبا غیرممکن خواهد شد. درباره گاز هم همین‌طور است؛ اگر ما نتوانیم شرکت‌های دست اول دنیا را وارد حوزه‌های گازی کنیم و فرایند فشارافزایی را به کار بگیریم تا تولید را افزایش دهیم، قطعا تولید گازمان در دو، سه سال آینده دچار بحران خواهد شد و ناترازی به‌شدت افزایش پیدا خواهد کرد».

او با اشاره به تفاوت چشمگیر برداشت ایران و همسایگان در میادین مشترک نفتی توضیح می‌دهد: برای مثال، در میدان مشترک پارس جنوبی، در یک لایه ایران تقریبا هیچ برداشتی نداشته، اما قطر بیش از دو میلیارد بشکه از آن برداشت کرده است که اگر با قیمت امروز که البته پایین هم است، محاسبه کنیم، حدود ۱۵۰ میلیارد دلار برداشت قطر از این حوزه بوده، در حالی که ایران تقریبا هیچ سهمی نگرفته است.

بهروزی‌فرد اضافه می‌کند: «مشکل اساسی دیگر این است که اگر ما برداشت نداشته باشیم، علاوه بر از دست دادن درآمد، مسئله «مهاجرت سیال» نیز اتفاق می‌افتد. یعنی اگر ما گاز و نفت کمتری برداشت کنیم، به سمت طرف مقابل مثلا به گنبد شمالی قطر حرکت می‌کند. این یک بازی دو سر باخت است. ما امکان استفاده از شرکت‌های خارجی را نداریم، نه سرمایه‌داریم و نه تکنولوژی، اما کشورهای مقابل ما بهترین شرکت‌های رده یک دنیا چه آمریکایی و چه اروپایی را در اختیار دارند و هر زمان که بخواهند از آنها استفاده می‌کنند و از آخرین تکنولوژی روز دنیا بهره‌مند می‌شوند. متأسفانه همین مسئله باعث شده در برداشت از حوزه‌های مشترک به‌شدت عقب بیفتیم و در آینده نیز وضعیت بدتر خواهد شد».

خبر

دولت ایران ۵ میلیون کارمند دارد، ژاپن ۳۵۰ هزار کارمند

عضو کمیسیون اقتصادی مجلس گفت: کشوری مانند ژاپن با آن شرایط اقتصادی مشخص تنها ۳۵۰ هزار نفر کارمند دولتی دارد، حال اینکه دولت ایران حدود پنج میلیون نفر حقوق‌بگیر دارد.

به گزارش ایلنا، منوچهر متکی، عضو کمیسیون اقتصادی مجلس در مراسم دهمین اجلاس طرح انتخاب ملی گفت: تومور اول اقتصاد ایران بزرگ‌بودن دولت است. در حال حاضر کشوری مانند نروژ گردش مالی ۲۰۰ میلیارد دلاری دارد و بیشترین درآمد آن با نفت و کشاورزی به دست می‌آید، اما تمام کارمند دولتی این کشور تنها هشت هزار نفر هستند. همچنین کشوری مانند ژاپن با آن شرایط اقتصادی مشخص تنها ۳۵۰ هزار نفر کارمند دولتی دارد، حال اینکه دولت ایران حدود پنج میلیون نفر حقوق‌بگیر دارد.

عضو کمیسیون اقتصادی مجلس افزود: پایان ماه دولت این مشکل را دارد که یارانه و حقوق را چگونه تأمین کند؛ چراکه ارز حاصل از منابع اصلی برای امورات جاری هزینه می‌شود.

او تأکید کرد: بخش خصوصی تا زمانی که خودش را جدی نگرفته باشد، جدی گرفته نمی‌شود. باید نگاه رهبری درباره اصل ۴۴ جدی گرفته شود و فعالان بخش خصوصی را به جلسات مهم و تصمیم‌سازی دعوت کنیم تا حرف‌های آنها شنیده شود.

۶۴ درصد مخازن سدها خالی است

براساس آخرین آمار از ابتدای سال آبی تا تاریخ ۲۹ شهریور از وضعیت سدهای کشور، ۶۴ درصد مخازن سدها خالی است.

به گزارش ایسنا، میزان ورودی مخازن کل کشور از ابتدای سال آبی (ابتدای مهرماه) تا ۲۹ شهریور معادل ۲۴.۶۳ میلیارد مترمکعب بوده که در قیاس با سال گذشته که عددی معادل ۴۲.۰۳۱ میلیارد مترمکعب بوده، ۴۲ درصد کاهش داشته است. همچنین میزان کل خروجی سدهای کشور نیز نسبت به سال قبل با ۲۳ درصد کاهش مواجه بوده است.

حجم آب موجود مخازن اکنون ۱۸.۸۳ میلیارد مترمکعب ثبت شده که این عدد نسبت به سال قبل که عددی معادل ۲۵.۰۰ میلیارد مترمکعب بوده ۲۵ درصد کاهش یافته است. همچنین حجم پرشدگی سدهای کشور نیز تا این تاریخ ۳۶ درصد است.

براساس اعلام شرکت مدیریت منابع آب، وضعیت برخی از سدهای مهم کشور بیانگر این است که در ۱۹ سد درصد پرشدگی کمتر از ۱۵ درصد است، به‌طوری که سد لار، سد دوستی و طرق استان خراسان رضوی، سد پانزده خرداد حوضه قمرود، سد استقلال، شمیل و نیال و سرنی آذربایجان غربی، سد سفیدرود استان گیلان، سد تهم استان زنجان، سد رودبال داراب استان فارس، سد تنگوییه سیرجان و نشا استان کرمان و سد ساوه استان مرکزی کمتر از ۱۵ درصد آب دارند.

همچنین ارتفاع کل ریزش‌های جوی کشور معادل هزارو ۱۵۰ میلی‌متر است. این مقدار بارندگی نسبت به میانگین دوره‌های مشابه درازمدت (۲۴۷.۴ میلیمتر) ۴۰ درصد کاهش و نسبت به دوره مشابه سال آبی گذشته (۲۵۱.۵ میلی‌متر) ۴۰ درصد کاهش را نشان می‌دهد.

آگهی مناقصه عمومی یک مرحله ای
شماره ۴۰۴/۲۰/۰۰/۰۱
نوبت اول

شرکت سرمایه گذاری و توسعه کیش (متعلق به سازمان منطقه آزاد کیش)

- **مناقصه گزار:** شرکت سرمایه گذاری و توسعه کیش (سهام خاص)
- **موضوع مناقصه:** " خرید، نصب و راه اندازی سه دستگاه نمایشگر ویدیو وال(به متراژ حدودی ۶۰ الی ۷۲ متر مربع) جهت سالن خلیج فارس مرکز همایش های بین المللی کیش "
- **مدت برآورد انجام کار:** ۳ ماه شمسی
- **مبلغ برآورد اولیه:** ۶۶،۲۸۰،۰۰۰،۰۰۰ (شصت و شش میلیارد و دویست و هشتاد میلیون) ریال
- **تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار:** مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار به مبلغ ۳،۳۱۴،۰۰۰،۰۰۰ ریال (سه میلیارد و سیصدو چهارده میلیون ریال) می‌باشد.
- **تاریخ فروش اسناد مناقصه :** از تاریخ درج آگهی(دوشنبه ۱۴۰۴/۰۶/۳۱) درسایت شرکت (idctender.kish.ir) تا ساعت ۱۶ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۰۹
- آخرین مهلت زمان تحویل اسناد مناقصه : از تاریخ درج آگهی تا ساعت ۱۶ روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۱۴
- **محل های فروش اسناد مناقصه و تحویل پاکات:**
- **دفتر مرکزی:** جزیره کیش- لوپ دیدار- خیابان برج صدف- برج صدف- طبقه سوم - دبیرخانه شرکت سرمایه گذاری و توسعه کیش- تلفن: ۴۴۴۵۳۳۵۳-۰۷۶
- دفتر تهران: بزرگراه نلسون ماندلا- بالاتر از چهارراه شهید حقانی (جهان کودک)- نبش خیابان کیش- ساختمان منطقه آزاد کیش- شماره ۴۵ - طبقه دوم تلفن: ۸۸۸۸۰۲۶۰- ۸۸۷۷۱۹۰۳ -۰۲۱
- سامانه اینترنتی مناقصه ها و مزایدات شرکت سرمایه گذاری و توسعه کیش idctender.kish.ir (صرفاً فروش)
- **مبلغ فروش اسناد مناقصه:** ۱۵،۰۰۰،۰۰۰ (پانزده میلیون) ریال وجه نقد که می‌بایست به حساب شماره ۷۲۱۷۱۱۶۲۵۹۶۵۷۱ به شماره شبا IR ۰۷۰۶۰۰۷۲۱۷۰۱۱۰۶۲۵۹۶۵۷۰۰۱ نزد بانک قرض‌الحسنه مهر ایران به نام شرکت سرمایه گذاری و توسعه کیش واریز گردد.
- مبلغ خرید اسناد از طریق سامانه اینترنتی شرکت ۱۰،۰۰۰،۰۰۰ (ده میلیون) ریال می باشد.
- **نوع سپرده شرکت در مناقصه:** که می بایست به یکی از سه روش ذیل ارائه شود :
- ارائه ضمانتنامه بانکی بدون هرگونه قید و شرط به نام مناقصه گزار مطابق ضوابط مندرج در اسناد مناقصه با اعتبار سه ماه و قابل تمدید برای سه ماه دیگر
- چک بانکی تضمینی به نام شرکت سرمایه گذاری و توسعه کیش
- رسید واریز نقدی به حساب شماره ۷۲۱۷۱۱۶۲۵۹۶۵۷۱ به شماره شبا IR ۰۷۰۶۰۰۷۲۱۷۰۱۱۰۶۲۵۹۶۵۷۰۰۱ نزد بانک مهر به نام شرکت سرمایه گذاری و توسعه کیش
- **شرایط موضوع مناقصه:**
حداقل ۵ قرارداد یا اسناد معامله در زمینه موضوع مناقصه در ۵ سال گذشته ارائه گردد.
ارائه خدمات گارانتی ۲۴ ماهه بدون هیچ قید و شرط
- **سایر شرایط:**
- هزینه درج هر دو نوبت آگهی و حق الزحمه کارشناسان رسمی دادگستری به عهده برنده مناقصه می‌باشد.
- صرفاً شرکت اشخاص حقوقی در مناقصه آزاد است.
- به پیشنهادهای فاقد امضاء، مشروط، مخدوش و پیشنهادهایی که بعد از انقضای مدت مقرر در آگهی واصل شود، مطلقاً ترتیب اثر داده نخواهد شد.
- به پیشنهادهای فاقد سپرده، سپرده های مخدوش یا کمتر از میزان مقرر، چک شخصی و نظایر آن ترتیب اثر داده نخواهد شد.
- حداقل تعداد پیشنهادات واصله در مرحله بازگشایی پاکات "الف" و "ب" سه پیشنهاد و برای پاکات "ج" دو پیشنهاد می باشد.
- پاکات در ساعت ۱۰ صبح روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۱۶ در جلسه کمیسیون معاملات در مرکز همایش های بین المللی کیش بازگشایی خواهند شد.
- حضور متقاضیان یا نماینده تام الاختیار پیشنهاد دهندگان در جلسه بازگشایی پاکات در صورت ارائه معرفی‌نامه کتبی معتبر، مجاز می‌باشد.
- مناقصه گزار در رد یا قبول هر یک از پیشنهادات مخیر خواهد بود و ارائه اسناد مناقصه هیچگونه حقی برای پیشنهاد دهندگان ایجاد نخواهد کرد.
- سایر اطلاعات و جزئیات در اسناد مناقصه درج گردیده است.
- جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن ۴۴۴۵۳۳۵۳-۰۷۶ تماس یا به سامانه اینترنتی مناقصه ها و مزایدات شرکت سرمایه گذاری و توسعه کیش idctender.kish.ir مراجعه فرمایید .

شرکت سرمایه گذاری و توسعه کیش
دبیرخانه کمیسیون معاملات

فراخوان مزایده عمومی
آگهی شرکت در مزایده

شرکت آب منطقه‌ای اصفهان

شرکت سهامی آب منطقه ای اصفهان در نظر دارد مزایده عمومی خود را براساس جدول زیر به انجام رساند، لذا خواهشمند است از تاریخ درج آگهی نسبت به دریافت اسناد مزایده از طریق سامانه تدارکات الکترونیک دولت (ستاد) قسمت مناقصات به آدرس WWW.SETADIRAN.IR اقدام نمایند. شایان ذکر است دریافت اسناد مزایده صرفاً از طریق سامانه ستاد انجام می پذیرد.

ردیف	شرح مزایده	شماره مزایده در سامانه ستاد
۱	مزایده عمومی نخاله های خارج شده از تونل گلاب دپو شده در تاسیسات سد زاینده رود	۱۰۰۴۰۰۱۲۰۵۰۰۰۰۰۱

آدرس: اصفهان، روبروی پل خواجو، ابتدای بلوار آئینه خانه، شرکت آب منطقه ای اصفهان، امور تدارکات و خدمات پشتیبانی
تلفن تماس: ۳۶۶۱۵۳۶۰(۰۳۱) داخلی ۱۱۸۳
آدرس سایت : WWW.ESRW.IR
شناسه آگهی : ۲۰۰۶۶۴۰
۲۷۷۱